

عنوان مقاله:

مدیریت و برنامه ریزی فضای جغرافیایی شهرستان کنگاور جهت کاربری های کشاورزی و مرتع داری

محل انتشار:

مجله آمایش سرزمین، دوره 13، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

حسن رحمن آبادی - *Master's Holder in Geography, Urban Planning (Urban Environmental Subfield), Payame Noor University, Qazvin, Iran*

محمد مهدی حسین زاده - *Associate Professor, Faculty of Earth Sciences, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran*

بابک میر باقری - *Assistant Professor, Remote Sensing and GIS Center, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran*

خلاصه مقاله:

ارزیابی توان اکولوژیکی محیط برای تعیین و سنجش توان بالقوه و نوع کاربری طبیعی سرزمین است. از این رو ارزیابی توان محیط ابرازی برای مدیریت فضای جغرافیایی و برنامه ریزی های استراتژیک و راهبردی جهت توسعه پایدار و استفاده صحیح از منابع سرزمین است. در این مطالعه، شهرستان کنگاور با وسعت ۹/۸۸۳ کیلومتر مربع با هدف تعیین توان طبیعی (اکولوژیک) در ارتباط با کاربری کشاورزی و مرتع داری، با استفاده از مدل اکولوژیکی مخدوم، بررسی شد. در فرایند تحقیق ابتدا به جمع آوری و تهیه و تولید داده ها و منابع اکولوژیکی مورد نیاز پژوهش اقدام شد. پس از ساخت و ترکیب نقشه ها در نرم افزار ArcGIS، به شیوه چندترکیبی، نقشه واحدهای محیط زیستی ساخته و با استفاده از ویژگی های هر واحد محیط زیستی توان اکولوژیکی منطقه ارزیابی شد. بدین منظور، شاخص ها و متغیرهایی که می توانستند در این مدل ها دخالت داشته باشند بررسی شدند. جهت طبقه بندی توان اکولوژیک منطقه در خصوص کاربری کشاورزی و مرتع داری و تهیه نقشه توان طبقات مختلف از ۱۵ متغیر به منزله معیار وزن دهی و سنجش توان استفاده شد. نتایج حاصل از ارزیابی توان اکولوژیک شهرستان کنگاور حاکی از استخراج ۵۸ واحد محیط زیستی در ۷ طبقه با توان های کاملا مناسب، مناسب، ضعیف، و نامناسب برای کاربری کشاورزی و مرتع داری است. ۷۹/۳۵۶ کیلومتر مربع قابلیت کاربری کشاورزی با توان کاملا مناسب و مناسب را دارد. همچنین قابلیت منطقه با توان مناسب برای کاربری دیم و مرتع داری ۲۳/۷۲ کیلومتر مربع برآورد شد. در وضعیت موجود ۲۶/۴۸۳ کیلومتر مربع از شهرستان کنگاور به کاربری کشاورزی اختصاص داده شده است. این در حالی است که در وضعیت بهینه این مقدار برابر ۷۹/۳۵۶ کیلومتر مربع است. میزان اراضی تغییرکاربری یافته به کشاورزی ۴۷/۱۲۶ کیلومتر مربع است. بر اساس نتایج حاصل، اراضی منطقه بیش از توان آن برای کاربری کشاورزی (آبی و دیم) مورد بهره برداری قرار گرفته و اراضی با قابلیت مرتع به فعالیت کشاورزی تغییر کاربری یافته است.

کلمات کلیدی:

Assessment of ecological potential, Natural sources, system analysis, environmental units, Land use regulation

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1529610>

